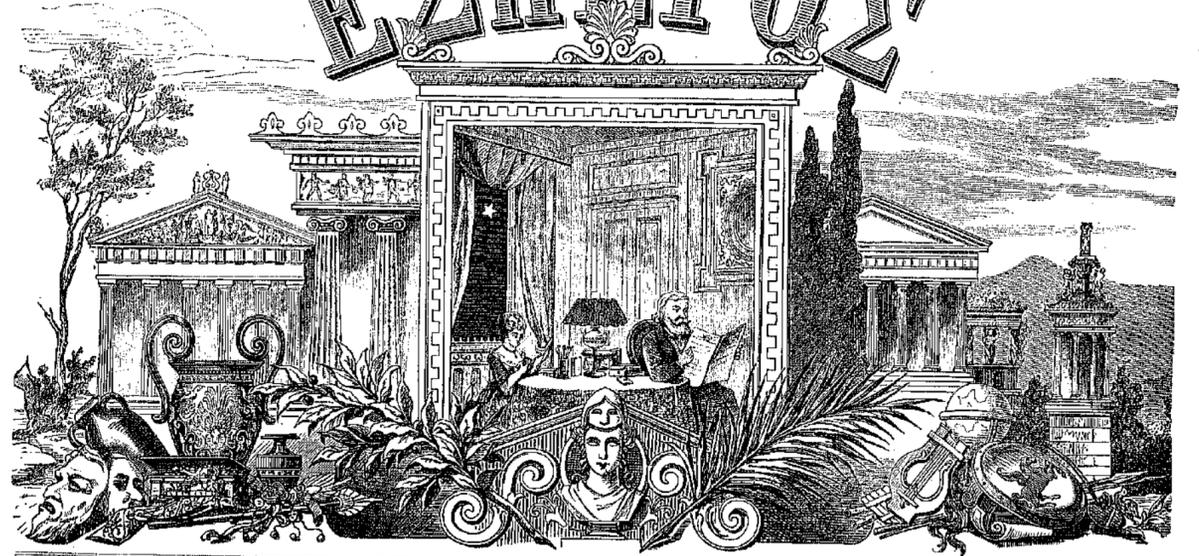

ΕΣΠΕΡΟΣ

Έτος Β'. Εκδόθητι τῆ 1/18 καὶ 16/27. ἑκάστου μηνός. Ἐν Αἰθίῳι τῆ 1/18 Ἰουνίου 1882 Τῆς ἀγορᾶς ἀποπληρωμένη εἰς χρυσόν. Φοδύλ. 40. Μάρκ. 22. Ρούβλ. 18. Ἄρ. 27.

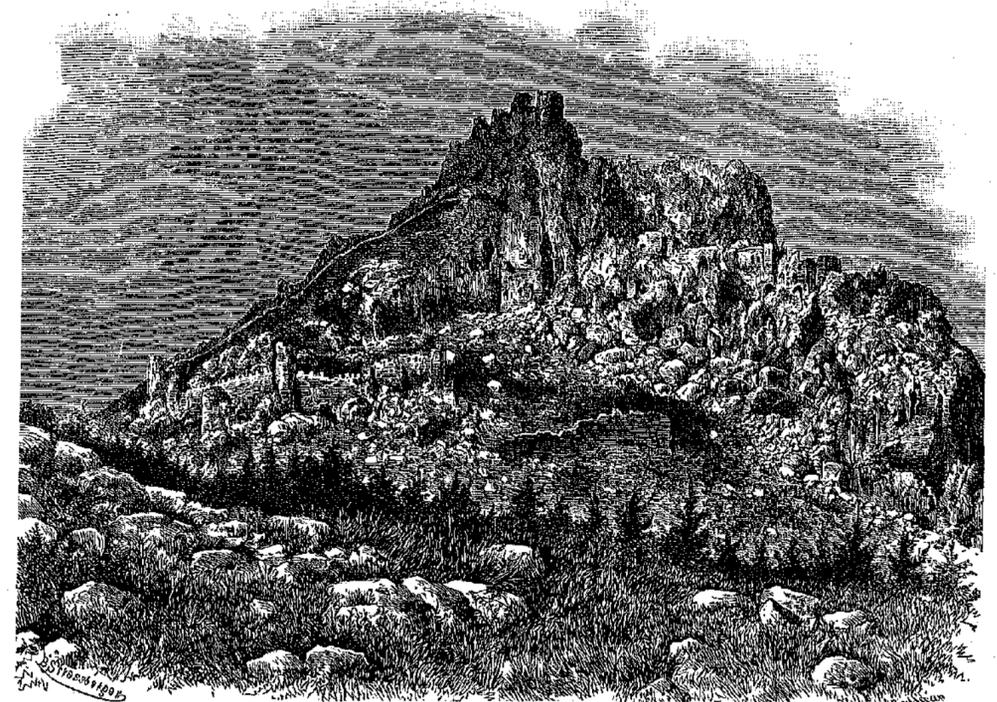
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ὁ Ἅγιος Ἰλαρίων ἐν Κύπρῳ. — Στάθμῳ ἐπὶ Ἰ. Κοσταντινέσκῃ. Μετάφρασις Στεφ. Λοβέρδου (τίτλος). — Περὶ Τυφώδου ἐπὶ Ἡ. Βασιλειάνδου. — Ἰωσήφ Γαρθιάδης. — Ἐκ τοῦ Ἄδου τοῦ Δάνου. ἴσμι ε. (μετάφρασις Π. Μασσαράκη). — Τὰ ἐγκαίρια τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Γαβιάδου. — Διάσχυρος διαγ. — Ὁ σωτήριος χορὸς. — Πόλις. Ἡ Σαλαμίς, ἐπὶ Π. Ἀποστολίδου. — Βιολάνη (συνέχεια). — Πολιτικὴ ἀποθεώρησις. —

Ὀικονομικὴ ἀποθεώρησις. — Ἐτυμολογικά. — Διάφορα. — Γραμματικοὶ τοῦ Ἑσπερίου. — Αἰτίγματα.

ΒΙΚΟΝΕΣ.

Ὁ Ἅγιος Ἰλαρίων ἐν Κύπρῳ. — Ἰωσήφ Γαρθιάδης. — Μικρὰ Ἑλληνικὰ γράμματα. — Ἑορτὴ ἐν Λακίῳ. — Ὑπόμνημα ἐν Τυφώδου (εἰκόνας τέσσαρες). — Ὁ σωτήριος χορὸς.

ΤΟ ΦΩΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΚΑΡΙΩΝΟΣ.
(Ἐκ φωτογραφίας σταλείσης ἡμῖν ἐκ Κύπρου παρὰ τοῦ κ. Παν. Δ. Παπαδόπουλου.)

ΠΕΡΙ ΤΥΝΙΑΣ.

Σημ. τ. Δ. Ο εγγενής ήμῶν φίλος, κ. Μλ. Βασιλειάδης, διορθῶν μετὰ μικροῦ Πρόβλεπον τῆς Ἑλλάδος ἐν Τύνιδι, εὐρωστῆθαι καὶ πέμψῃ ἡμῖν τὴν κατωτέρω ἀναρτήσῃ, ἥτις ἐν ἀμφιβόλῳ ἐστὶ ὅτι ἔλαβε εὐχαριστήσιον τὸς ἡμετέρας ἀποστολάς, καθ' ὅσον μέγιστα ἴδαναι καὶ περὶ τῆς ἐν Τύνιδι ἐλλήνων ἀποστολῆς πληροφορίας τοιαύτας, ἐνδιαφερόμενος τὸν ἐν γένει Ἑλληνοφίλον.

Ἀγαπητέ Κύριε.

Μετὰ τὴν καθόδον τῶν Γαλλικῶν λαγαίων ἐν τῇ Ἀφρικῇ ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἂν καὶ πολλὰς ἐπιπέσει μὲλαν τῷ τυνησιακῷ κράτους ὑπὸ πολιτικῆν ἐπιπέσει, παρέλειψεν ὅμως νὰ δώσῃ ἕως καὶ ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν τοῖς Κτῆ ἀναγνώσταις του περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως αὐτοῦ. Ἐγὼ ἂν καὶ δὲν εἶμαι ἐντελὴς παρασκευασμένος ὡς ἀνακλήρωσα τὴν αἰσθὴν τῷ Εὐρωπαϊκῷ τύπου κατὰ τοῦτο ὡς ἐκ τῆς ἔρασιος ἐν Τύνιδι διαμονῆς μου, ἐνδίδωμι μολασαῦτα εἰς τὴν ἐκδηλωθεῖσάν μοι ἐπιθυμίαν σας, χαράττω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς μου, εὐδαίμων ὅτι θὰ κρίνητε περὶ αὐτῶν ἐπιεικῶς.

Ἐν πρώτοις μέλαιον θὰ ἦτο ὡς ἀφῆρηθῆν ὑπ' ἀρχαιολογικῆν ἐπιπέσει τὰ περὶ τοῦ τυνησιακοῦ κράτους, ἀφοῦ τοῦ κοπιώδους αὐτοῦ ἔργου μὲ ἀπαλλοττῆται ἡ ἱστορία· ὄνοματι ὅμως νὰ εἰπω ὅτι τότε νῦν ἔχουσα ἡ Τύνις οὐδὲν φαινόμενον παρουσιάζει τῆς προϊστορικῆς αὐτῆς δόξης καὶ λαμπρότητος, τὰ πάντα φέρονται ὅτι μετέβαλον ὁ χρόνος καὶ τὸ ὄνομα τῶν ἀπ' αἰώνων κατακτητῶν, ὀλίγα δὲ μόνον ἐκ τῶν περιπελοῶν καὶ ἀρχαίων ἐκείνων μνημείων τῆς ἐν αὐτῇ σώζονται, τὰ πλεῖστα δυστυχῶς καταστραμμένα.

Ὁ ἑσπεριώτατος τὴν Τύνιδα ἐν ὄρῳ ἔσους ἔτιος περιηγητῆς εἰν' ἀδύνατον νὰ μὴ ἀπολαύσῃ τὴν φερίαν καὶ γελοῦσαν ὄντως φερίαν τῆς, τὰς γλοσσῆς καὶ καταφύτους πελοῦσας τῆς καὶ τὰς κλίσεις θαλάσσιου τοποθεσίας τῆς περιηρομένης ὑπὸ ἀφάντων οὐρανῶν καὶ καταφύτρων ὁδῶν· ἀλλ' εἶναι καὶ ἄσφατος ἀδύνατον νὰ μὴ καταληφθῇ οὗτος ὑπὸ ἔδους καὶ πραγματικῆς ἀπογοητεύσεως ἀναγοιζόμενος ὅποια ὑπῆρξεν ἡ τέλεινα αὐτῆ πατρὶς τῶν Ἀντιῶν ἐν τοῖς παρρηγημένοις χρόνοις καὶ ὅποιαν μοσφῆν ἦσθ παρουσιάζει.

Πληθυσμὸς καὶ κάτοικοι τοῦ Τυν. κράτους. Τὸ Τυνησιακὸν κράτος κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἐν τοῖς πρόγμασι αὐτοῦ ἀρχαίων, περιλαμβάνει πληθυσμὸν ἑνος ἐκατομμυρίου καὶ τριακοσίων χιλιάδων περίπου ψυχῶν· ἐξ αὐτῶν ὑπολογίζονται Ἰθαγενεῖς μὲν Ἰουδαῖοι 86—40 χιλ., Εὐρωπαῖοι δὲ 26—30 χιλ. ἐξ ὧν πλεονάζουσιν οἱ Ἴταλοι καὶ Μελιταῖοι. Οἱ πρῶτοι, ἦτοι οἱ Ἰουδαῖοι, ὄνοματι νὰ εἶπω ἀσφαλῶς ὅτι εἶναι οἱ μάλλον εὐποροὶ τῶν Εὐρωπαίων, διότι οὗτοι προσκαλλόμενοι δίκην ἑθελῶν εἰς παντοῖαν κερδοσκοπικῆν ἐπιχειρήσιν ἐκμυζῶσιν οὕτω πᾶσαν ἰκμῆσιν τοῦ τόπου· εἰς χεῖρας αὐτῶν συγκεντροῦται ὅλον σχεδὸν τὸ ἐμπόριον τῆς ἐπικρατείας, οὐκοῦν δὲ νοεῖται, ὅτι ἕνεκα τοῦτου ὁ κατ' αὐτῶν συναγωνισμὸς τῶν δευτέρων, ἦτοι τῶν Εὐρωπαίων, ἐὰν μὴ ἦται ἐντελῶς ἀδύνατος εἶναι τουλάχιστον κατὰ πολλὸν δύσκολος. Πλεῖστοι ἐν οὗτοις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν ἀσχολοῦνται εἰς βιομηχανικὰ ἔργα καὶ ἀποψῶσιν ὡς μανθάνω ἐξ αὐτῶν ὅσον οἶον τὰ ἐπαρκῆς.

Ἡ τρίτη καὶ δευτέρα τῶν Ἰουδαίων τάξις οὕσα ἐνδεδυμένη τῷ ἐγγύριον ἐπιγυθῶνον (Βουρνοῦ) δυσκόλως διακρίνεται ὑπὸ τῶν ἔξων τῶν ἄλλων Ἰθαγενῶν Ἀράβων, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ πρώτη αὐτῶν τάξις ἀπὸ τῶν Εὐρωπαίων. Ὅπως δ' ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διακρίνεται τὸ Ἰουδαϊκὸν στοιχεῖον ἐπὶ τῇ μετὰ τοῦ ὁμοσπονδία καὶ ἀγάπῃ ἐν τῇ τοῖς κοινωνικαῖς καὶ ταῖς θρησκευτικαῖς αὐτοῦ σχέσεσι, οὕτω καὶ ἐν Τύνιδι μάλιστα

ὑπάρχει μετὰ τὸ αὐτὸ ἐνότητις ἐπ' ἡς ἐποικοδομεῖ κατὰ μέγα μέρος τὴν εὐμερίαν του.

Οἱ ἐν Τύνιδι Ἰουδαῖοι ἐμισοῦντο τὸ πάλαι καὶ ἀθροῦντο ὑπὸ τῶν σιμαπρατιῶν τῶν Ἀράβων ὡς ὄντα εὐδαίει καὶ οὐδόλως μετέγροτα ἀνθρωπισμοῦ, ἐν κροστῇ δὲ καὶ παραδόξῳ ἐτέλλον τὰς ἐαυτῶν λαρείας φοβούμενοι ἀνοεῖται πάντοτε τὸν φανατισμὸν καὶ τὴν μισαλλοδοσίαν αὐτῶν· ἦδη ἂν καὶ ὁρίστανται τὸ πρῶτον, ἐξέλιπεν ὅμως τὸ δεῦτερον εὐδὲς ἄμα ἐπάτησαν τὸ τυνησιακὸν ἔδαφος· οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων καὶ ἐκρότητος τὸ τηλεδδῶλον αὐτῶν ἐν τῇ λιμένι Γαλέττας. Ἀπὸ τῆς καθόδου λοιπὸν ταύτης τῶν εὐρωπαϊκῶν Προξένων ἐν Τύνιδι, ἐγένοντο ἀνεκτὰ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Μουσουλμανικοῦ λαοῦ αὐτῆς τὰ διέφερα ἠρηκαῖα· τότε κατὰ τὰς πληροφορίες μου ἠκοδομήθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτῆς ὁ πρῶτος χριστιανικὸς ναὸς τῶν καθολικῶν ὡς ἀμέσως ἐπιχολοῦθῃσι ἡ οἰκοδομὴ ἐπέτρο τοιοῦτου τῶν Ἰουδαίων· ἔκτοτε αἱ μὲν Συναγωγαὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπολλαπλασιάσθησαν οἱ δ' Εὐρωπαῖοι ἐκτίσαντο πρὸ διετίας καὶ δεῦτερον ναὸν, ὅστις μετ' οὐ πολλὸν ἀποστρατεύεται· ἀλλὰ καὶ οἱ εὐδαίμων Ἕλληνας δὲν καθυστερήσαν κατὰ τοῦτο τῶν συγκατοίκων τῶν ἰδίῳ καὶ οὗτοι, φιλοτιμηθέντες· ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων, ἠνωθῆσαν οὗτοι ἐπὶ ὄνοματι τοῦ Ἀγ. Γαβριήλου μίσην μὲν κατὰ τὸν φαινόμενον χρόνον, πλὴν ἰκανῶς πλοῦσιον κατὰ τὴν καλλοήν.

Παραγωγή. Ἡ Τύνις εἶναι χώρα εὐπορος, κατοικημένη καὶ παραγωγικῆ· ἐξήγει παντοσιδῆ προϊόντα, ἦς τὰ πλουσιώτερα τούτων εἶσι τὰ γυνήματα, τὰ ἔλαια, ὁ θάμβας, οἱ φοινίκες καὶ τὰ περιζήτητα ἐν Εὐρώπῃ ἔρια χρυσαίμενοντα ἰδίως εἰς κατασκευὴν λεπτῆς βρασίας ἐρισχόν· τοῦτου δ' ἔνεκα καὶ ἡ ποιμαντορία τῆς ἀκμῶσει καὶ ἐσημέραι ἀναπτύσσεται· λυπηρὸν ὅμως εἶναι ὅτι ἡ γεωργία αὐτῆς ἀπὸ ὅστας γαζῶν ἀσφαλῶς ὡς ἐκ τῶν γνωστῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀσφαλείας ἐν τοῖς περιχώροις τῆς. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Τύνιδος, Τύνις καλομένη, κείται ἐντὸς φρουρίου ἐπὶ εὐρείας κοιλάδος δύο περίπου ὄρας πρὸς νότον τῆς ἀρχαίας Κυρηναίας, κατοικεῖται ὑπὸ 160,000 περίπου ψυχῶν Ἀράβων, Ἰσραηλιτῶν καὶ Εὐρωπαίων, ἔχει ὄδοις στενωποῦς καὶ ἀκαθάρτους ἐν ταῖς ἀραδικαῖς καὶ λουδαϊκαῖς συνοικίαις, ἐξαιρέσει ὀλίγων τιμῶν τοιοῦτων νεωστὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων τακτοποιηθεῖσιν καὶ ἄλλων μίσην ἀποστρατωθεῖσιν εἰσέτι, αἵτινες ἔχουσι ὀλολοῦμένους βουθῶν Εὐρωπαίων καὶ εἰς θανάτῳ εἰς τὰς ἀμάξας.

Βιομηχανία. Ἡ βιομηχανία ἐν Τύνιδι εὐρίσκειται ἐπὶ ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτῆς· ὑπάρχουσι ἐν τῇ πόλει διέφερα βιομηχανικὰ καταστήματα κατασκευάζοντα τὰ μάλλινα ἰδίως σεπάσματα ἦτοι μπατανίας (Counvoitres), θουρνοῦζα καὶ τὰ περιζήτητα ἐν Ἀνατολῇ φάσια· ἀλλὰ τὰ καταστήματα ταῦτα ἀταλῶς λειτουργοῦντα, οὐδόλως μετέβαλον, ὑπὸ τὴν ἐπιπέσει τὴν ὀργανικήν, τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν συνθήσει.

Ὅφισ Τύνιδος. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Τύνιδος ὀμοιάσει καθαρῶς πόλιν Τουρκικῆν, ἔχει πλεῖστα εἰσι μόνον τέσσαρα, διακρινόμενα ἐπὶ μεγαλοπρεπεῖα ὄχι δὲ καὶ ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῇ καλλοή. Τὰ οἰκῆματα αὐτῆς οὐδὲν ἔκτακτον παρουσιάζουσι, στεροῦνται ταῦτα ἐν πολλοῖς λεπτότητος τέχνης καὶ μαρτυροῦσιν ἂν ὄχι τὴν ἑλλειψὴν καλαισιθάσις, τοῦλάχιστον τοῦ ἀναγκαίου ἐνδιαφέροντος τῶν κυρίων αὐτῶν. Ὑπάρχουσι ὄχι ἦτρον ἐν τῇ πόλει καὶ τινε οἰκῆματα πλοῦσιον Ἀράβων ὀμοιάζοντα πρὸς ἀληθῆ ὄντως μέγαρον, ἀλλὰ καὶ τοῦτων μάλλον ὁ εὐωστριμὸς κόσμος ἀδύνατος νὰ ἐπισπάσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ

θεατοῦ, παρὰ ἡ ἐξωτερικῇ αὐτῶν καλλοή καὶ ὄφισ.

Σιδερόδρομοι, μεταλλεῖα καὶ λουτρά. Ἡ Τύνις ἀπέχει τοῦ κυριώτερου αὐτῆς λιμένος Γαλέττας δεκαεξὶ περίπου χιλόμετρα, πλὴν συγκοινωνεῖ μετ' αὐτοῦ ἐντὸς ἡμισείας ὄρας διὰ τοῦ ἰταλικοῦ σιδηροδρόμου τῆς μὲν τῆς ἡμέρας κατὰ τοὺς χειμερινούς καὶ φθινοπρωτινοὺς μήνας, συγγύτερον δὲ κατὰ τοὺς λιπτούς· ἴσως δὲ ἐν ὄφισ ἦν ὁ εἰρημένος λιμὴν κατασκευάσεται ἀρχαίως, ἐὰν ἐπιτελεθῇ ἔνεκα αὐτοῦ μετὰ τῆς περιθροσῆσῃ τὴν νοτιανατολικὴν ἄκρην τῆς Τύνιδος λιμνῆς, ἦς τὴν ἀποχωματῶσιν καὶ ἐν γένει τὸ ἔργον ἀνέλθειν ἀρτίως· μεγάλη ἱαλλικὴ ἐταιρεία.

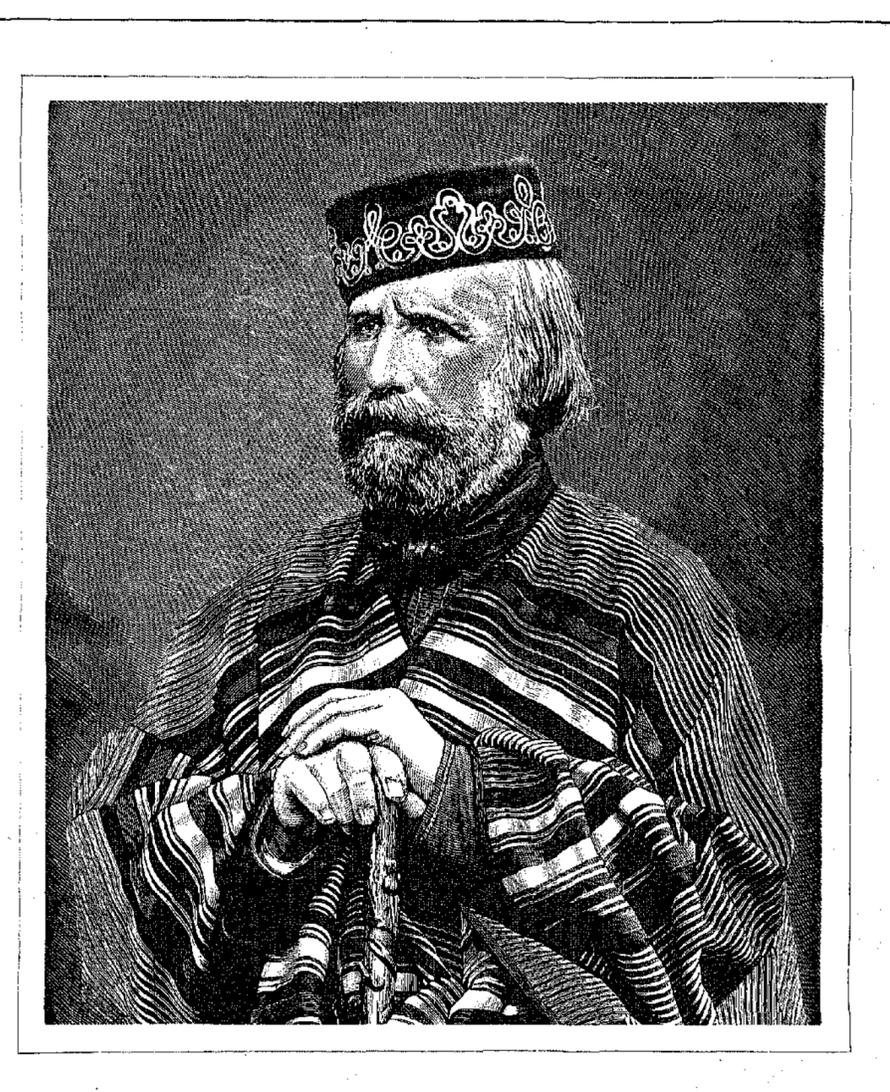
Ἐκτὸς ὅμως τοῦ ἰταλικοῦ σιδηροδρόμου ὅστις ἀνακαλύφεται καὶ εἰς τινε μέρη τοῦ εὐωστριμῶ τῆς γῆρας εἰς μικρὰν ἀπέστασιν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσῆς, κατασκευάζεται πρὸς τινος καιροῦ καὶ ἕτερος ἱαλλικὸς σιδηροδρόμος ἀπὸ Τύνιδος· μέγιστος Ἀγγέλως. Ὁ τελευταῖος οὗτος σιδηροδρόμος κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν ἀρχαίων ἀποστρατεύεται ἐντὸς ἑξαμηνίας ἴσως δὲ καὶ ταχύτερον, οὐδαμῶς ὅ ἀμφιβολία ὅτι τὰ ἐκ τούτου προκύψουσα καλὰ δι' ἀμφοτέρους τὰς γῆρας εἶναι διὰ τὸ μέλλον μέγιστα. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πλοῦσιων μεταλλεῖων ἦτοι ἀργύρου, μολύβδου, χαλκοῦ κλπ. ὄν ἀμφοῖν τὸ Τυνησιακὸν κράτος, ἔτινα ὀυστυχῶς μένουσι μέχρι τοῦδε ἄθικτα· ὁκτὸ δὲ περίπου ὄρας πρὸς τὴν νοτιανατολικὴν ἀκρὴν τῆς πρωτεύουσῆς κείται καὶ τὸ θωμάσια λουτρὰ τὰ ἐπιλεγόμενα "Κούρβου"· περίνομα ὄντος διὰ τὴν ἱαματικὴν αὐτῶν ἰδιότητα ἔγω πληροφορίας εἶσι πλεῖστοι καχεκτικαῖ, ἱεματιῶντες, καὶ πρὸ πάντων παραλυτικῶ ἐπισκευθέντες τὸ λουτρὰ ταῦτα ἐπὶ τριάκοντα μόνον ἡμέρας ἐπίστρεψαν εἰς τὰς ἐστίας τῶν ὀγαίεσται· παρὰ τοῖς λουτροῖς τούτοις ὑπάρχει καὶ ἱεματικὸν οἰκῆμα εἰς ὁ συγγῆτος ὄδαίει τοῦ Ἡγεμόνος καταλύουσι οἱ ἐξ Εὐρώπης καὶ ἄλλων ἀπωτέρων μερῶν ἀρχαίμων διακαχημένοι πύσυχοντες, οἱ λοιποὶ καταλύουσι ἐν τοῖς παρακαλιμένοις χωρίοις ὀπισθοῦν ἀνέτως· ὑπάρχει πρὸς τὴν καὶ ἕτερα πηρὴν θερμῶν μεταλλικῶν ὕδατων δύο περίπου ὄρας πρὸς ἀνατολὰς τῆς Τύνιδος ἐπιλεγόμενα "Χαμαμελέψ", πλὴν αὐτῆ εἶναι πολλὸν κατὰ τὴν ἱαματικὴν δύναμιν ὀποδεστέρα τῆς πρώτης· ἦτις κατὰ τὴν κοινήν ὀμολογίαν ποιεῖ οὕτως εἰπεῖν θαύματα.

Ἑλληνοφιλία. Ἡ Τύνις ὀφείλει καὶ 50 περίπου οἰκογενεῖς Ἑλληνικῆς· τινὲς ἐκ τῶν προπατέρων τῶν ἀρχαίων αὐτῶν μεταστρεθέντες νηπιῶσιν ὡς ἀγγλῶσιν ἐκ Χίου, Κρήτης, Πελοποννήσου, καὶ ἰδίως ἐκ Πόλου πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐναρξὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, λαθόντες ὅ ἐν Τύνιδι τὴν ἐλευθερίαν τῶν σὸν τῇ χρόνῳ προϊόντι ὀπανηρόθησαν καὶ ἀπεκατεστάθησαν, εὐδαίμωνι τούτων εὐνοηθέντες ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν ἱαγυρῶν τῆς ἀποχῆς· ἐκείνης κατέσχον ἐπιφανῆ ἐν τῇ πολιτικῇ ἀξίωματα ἐπλοῦτησαν καὶ ἐπληθύνθησαν, δι' αὐτῶν δὲ ἐπλοῦτησαν καὶ οἱ κατόπιν ἀλλόντες ἐν Τύνιδι συγγενεῖς καὶ συμπολιταῖ τῶν· οἵνοι αὐτῶν μέγιστα εἶσι τάνῳ ἰδιοκτεῖται σπουδαίων κτημάτων, γαιῶν, καὶ ἐξοχικῶν ἐπαύλων, ἕτεροι δὲ μετέγρονοι βιοποριστικὰ ἔργα καὶ κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦτρον ἀποψῶσιν ἐξ αὐτῶν ἀνέτως· διατρηθοῦσι ἀκαμῶν τὸ αἰθῆμα τοῦ ἔθνομος τῶν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πρὸς τὴν μετέρα αὐτῶν Ἑλλάδα, ἂν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἀξίμωτα μέγιστον τοῦδε κατὰ τὰς πληροφορίες μου ἐθουσίασαν· μὴ προνοήσαντες ὅ ἔγκληρος περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαίδεῦσεως τῶν τέκνων τῶν, τινὲ ταῦτων, ἡ ἀγνοοῦσι τελείως τὴν μαθητικὴν αὐτῶν

γλώσσας, ἡ λαλοῦσιν αὐτῇ καθ' ὅν τρόπον καὶ οἱ ἔθνοι. Τρεῖς ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν τούτων οἰκογενεῶν διαμένουσαι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῇ εὐωστριμῇ τῆς γῆρας ἀγνοοῦσι δυστυχῶς τὴν μητρῶν αὐτῶν γλώσσαν καὶ χροῦνται ἐν τοῖς οἴκοις τῶν τῆς Ἀραβικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐλλείπει Ἑλληνικῶν ἐκπαίδευ-

Εὐχαριστοῖ· δὲ παρατῶν ὅτι ἡ ἐν Τύνιδι Ἑλληνικὴ παροικία συμπεσομένη ἐκ 300 περίπου ψυχῶν ἀπολαύει πολλῆς ὀπολήψεως ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐγγυρῶν· καίτοι δ' ἐστρατεῖτο πρὸς ἐτῶν Ἑλληνικῆς ἀρχῆς καὶ κατὰ συνέπειαν κέντρον ἐνεργείας, δὲν ὀκνησας μολατοῦτα πρὸς ἐπιπέσει τῶν κοινωνικῶν καὶ

αὐτῇ φιλοφρόνως· ὁ Ἡγεμὸν τῆς γῆρας κατὰ δὲ τὸ 1865 τῇ ἀξίεπιαν μολαθῆσαι τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ρωσίας κ. NYSSSEN καὶ τῇ φροντίδι τοῦ τότε ἐπιτρόπου τοῦ ναοῦ κ. Ἡλία Μανιάκα, Κρητῆ, τῇ ἐδωρήθησαν παρὰ τοῦ ἰδιοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἕτεροι πέριξ αὐτοῦ γαίαι ὄχι ἀσπῆντοῦ ἀξίας.

ΙΩΣΗΦ ΓΑΡΙΒΑΔΗΣ.

τηρίων ἀπέστειλον τὰ ἐαυτῶν τέκνα ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐν τοῖς Ἑλληνικῆς τῆς πόλεως Λυκαίας, ἀλλὰ τοῦτο μετὰ τὴν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν πρόσληψιν ἱεροδιδασκάλου Ἑλληνος καὶ διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς ἐκ Σύρου σεμνῆς καὶ εὐπαιδέτου νεάνιδος κυρίας Πολυξένης Ἀρσωνοῦ, σχεδὸν ἔπαυσαν· διδάσκει δὲ ὁ μὲν πρῶτος ὑπὲρ τοῦ 25 Ἑλληνοπαιδας, ἡ δὲ δευτέρα ὑπὲρ τὰς 20 νεάνιδας· ἀμφοτέρω δ' οὗτοι ἐπιτελοῦσιν ἐπιμελῶς καὶ προθύμως τὸ καθήκον τῶν καὶ εἶναι διὰ τοῦτο ἀξίεπιαν.

ἠρηκαῖα αὐτῆς ὀποστρώσεως. Ἐκοδόμησεν ἰδίως ἀναλώμασι τὸν περικαλλῆ ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου κείμενον παρὰ τῇ συνοικίᾳ "Τουίλα", ὅν φιλοτιμὸς περιέκοσμησεν εὐωστριμῶς καλέσασα καὶ ὡς ἐφημέριον αὐτοῦ ἐκ Κερκύρας τὸν Αἰδεοσιμῶσταν κ. Νικηφόρον Κάνταν, ἄνορα ἐπὶ πολλὰς ἀρεταῖς διακρινόμενον. Πρὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ εἰρημένου ναοῦ ἐτέλει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς ἐπιπέσει ἱεροτελεστίας εἰς τὸ ἐν τῇ νεκροταφείῳ κείμενον παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου, τὸ γῆπεδον τοῦ ὀποῦ ἐδωρήσατο

Διὰ τῆς φιλοπνεύσεως τῆς καὶ τῶν ἀδίκων προσπαθειῶν τῆς ἡ Ἑλληνικῆς κοινότητος καταπύρωσας ὀ ἀπολαμῶν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦτου εἰσοδῆματα ὀ μόνον ἐπαρκῆ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τὰς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους ἀκμῆ ἀγαθοεργίας σκοποῦς τῆς.

(Ἐστει τὸ τέλος.)

ΤΑ ΕΓΧΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟ-ΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ΓΟΥΘΑΡΑΟΥ.

(Μετά εικόνας.)

Μετά δεκαετή επίπικον και διη-
νεκή έργασιαν ἀπετελέθη τὸ θέμα
τοῦ δευτέρου ἐνάτου αἰώνου, ἡ νέα
σιδηροδρομική γραμμή, ἥτις διερχο-
μένη διὰ τῶν οὐλύγγων τοῦ Ἄγιου
Γουθάρου, τοῦ ἤγαντος τούτου τῶν
ὄρων, συνδέει τὴν Γερμανίαν κατ'
εὐθείαν μετὰ τῆς Ἰταλίας. Ἐν
Λυκέρνη, τῇ χαριστάτη παραλίμνῃ
πόλει τῆς Ἑλλάδος, ἐτελέθη ἡ
ἑορτὴ τῶν ἐγκαινίων. Ἐπαύσασαι
ἐξοὶ προσκαληθέντες ἐπιστήμους συ-
νήλθον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐν ταῖς
πρώταις ἡμέραις τοῦ πρέχοντος μη-
νός, καὶ ἐπανηγήσαν ἐν μέσῳ τοῦ
ἐλευθέρου τῶν Ἑλλετῶν λαοῦ τὴν
διεθνή πανήγυριν, τὰ ἐγκαινία τοῦ
ἔργου τῆς εἰρήνης, τὸν θράμβον
τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τῆς θανάτου,
ἀκαταργήστου βίης.

Καὶ πρώτοι μὲν ἦλθον οἱ Ἰτα-
λοὶ ἐν κορυφαῖς ὑποπροσπαμέναις ἁμα-
ροστοιγίαις· μετ' ὀλίγον ἀφίχθησαν
καὶ οἱ Γερμανοὶ, Ὁλλοῦοι καὶ οὔτοι
καὶ ἀνέστησαν δεκτοὶ γενόμενοι παρὰ
τῶν κατοίκων τῆς Λυκέρνης. Ἡ
χαρὰ ἀπέστραπεν ἀπὸ βλῶν ἐξ ὧν

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΥ ΚΟΥΡΙΑ
ΛΥΚΕΡΝΗΣ
ΜΙΚΡΑ ΒΑΛΗΝΙΣ ΧΕΡΙΚΙ.

ὄφθαλμῶν, ἡ συχνήσις ἐπισκοπῆ-
λετο ἐπὶ βλῶν τῶν προσώπων, διότι
πάντες συνηθάνοντο εἰς ἡ ἑορτὴ
εἶχε χαρακτῆρα ἐμπολιτιστικόν, γα-
ρκατέρη ἀδελφώσας· πάντες ἠρό-
ουν εἰς συνκαλιόντες νὰ ἐγκαινί-
σασαι γραμμῆν, σπουδαίως τὰ συμ-
φέροντα καὶ τῶν τριῶν ἐπικρατῶν
πρωστατεύουσαν.

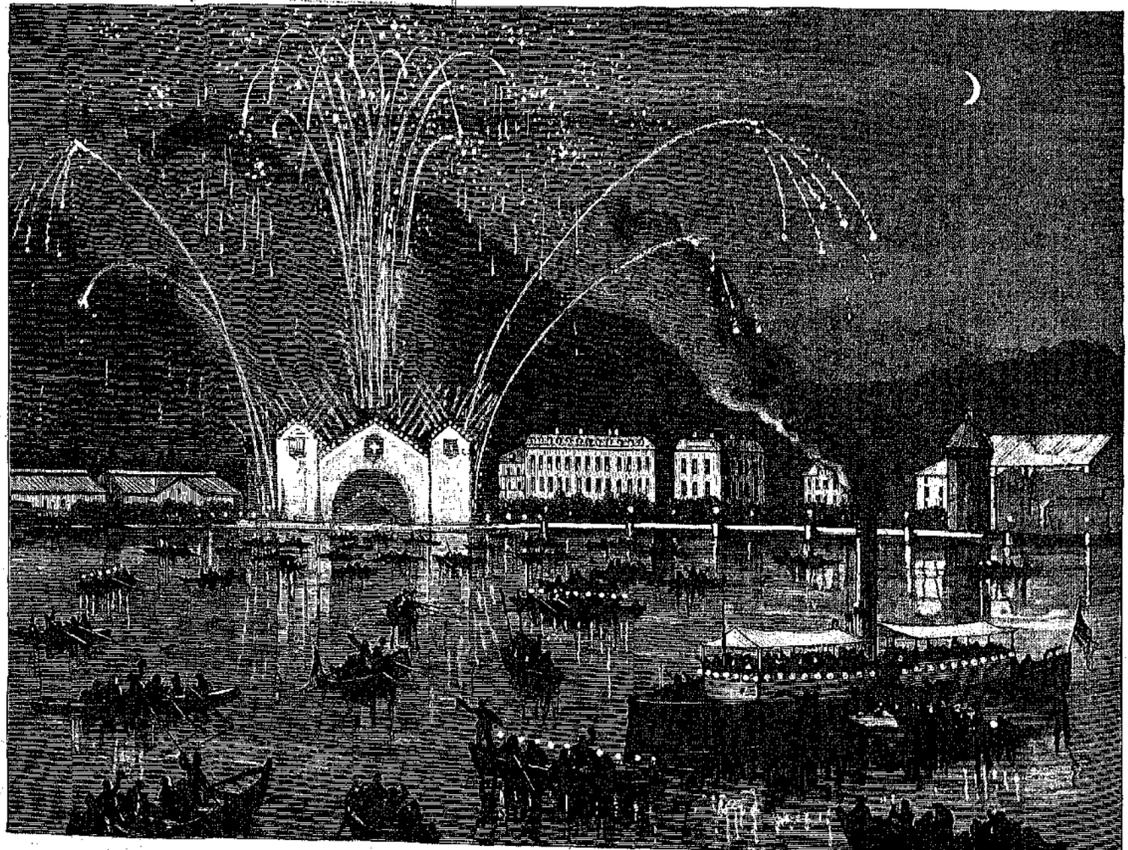
Περὶ τοῦ τῆς λίμνης ἐν ση-
ματωτάτοις ἀποκομίσις, ἀνάθη-
σις εἰς τὸ ἔρος Ἰγὶ διὰ τοῦ σιδη-
ροδρομοῦ, ἐπίστασις τῶν ιστορικῶν
μνημείων καὶ ἰδῶς τοῦ παρακλη-
οῦ τοῦ Τέλλου, τοῦ ἀναγερόντος
ἐν τῇ θέσει, ἐν ἣ ὁ πρόμαχος
ἀκρίτης τῆς ἑλλετικῆς ἐλευθερίας
ἐπήδησεν εἰς τὴν ἑρῶν, διασώσας
ὅσους ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ συλλαβῆ-
τος αὐτὸν τυράννου καὶ ἐκ τῆς μαινο-
μένης ἐν τῇ λίμνῃ τρικυμίας· γέ-
ματα καὶ δαίμων πολυτελή — αὐτὰ
ἦσαν αἱ κορυφαῖαι διασκευαίς,
ἃς οἱ φιλόξενοι Ἑλλετοὶ προσέφε-
ρον κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην εἰς
τοὺς προσκαληθέντους αὐτῶν γείτο-
νας. Ἐν μέγα συμπόσιον ἐν τῇ ἐνο-
δοχείῳ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾗ παρα-
κλήθητι 600 συνδαιτηγόμενοι, ὑπῆρξεν
μεγαλοπρεπέστατον. Ὁ σύμβουλος
τῆς ἑλλετικῆς Δημοκρατίας: ΒΑΥΙΕΡ

ΤΥΝΗΙΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΣ.

ΤΥΝΗΣΙΑ ΙΟΥΔΑΙΑ.

ΤΥΝΗΙΟΣ ΑΡΑΣ.

ΤΑ ΕΝ ΑΙΚΕΡΝΗΣ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ.

ΤΥΝΗΙ ΕΚ ΤΥΝΗΙΟΣ.
Ἐκ φωτογραφίῶν, σταλείσων ἡμῖν παρὰ τοῦ κ. Ἡλ. Βασιλειάδου.

Είν' το εσχατόν μου τούτο άσμα και η τελευταία Είν' αυτή μου θρηνησία! Οίμοι, φεῖ, ἡ δυστερὰ

Σ' τὴν ζωὴν δὲν θὰ μὲ εὐρή... Τῶν ἰχθύων βλάω τρεῖται θορὰ αἴφνης... τίς ἤξεύρει!

Φάων, Φάων, σκληρὰ φίλε, Αὔριον ἴς τὸ μῶρον κύμα νὰ μ' ἀναζήσης στείλει!" —

Εἰς τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν της ἀνοφούται καὶ κυττάζει

Πρὸς τὸ κύμα, ἐν ᾧ ἔροι; ἐνδοθέν της δεινὸς ὁράζει!

Ἄνοφούται, ἀνοφούται, Κ' ἡ μορφή ἢ πρὶν γλοκαῖα τώρα φεῖ! ξεχωρι- ούται,

Μεῖδιξ τὸ τελευταῖον Καὶ πρῶξ ἀπὸ τοῦ ὕψους πρὸς τὰ θάλα! — Φρικαλέον!

Ἦνοιξαι τὸ χεῖνον στόμα τὸ ἀχόρταρον τὸ κύμα Καὶ τῆς ἐρωμένης κόρης ἔγεινεν ὠραῖον μῦθμα!

Ἄρα γοεὶ ἢ εὐμπαρέση Τὴν πορῶν τοῦ ἔρωτός της εἰς τὰ ὕδατα νὰ σέσης; — Ἦδη ὁ ναυκρός τρέπων

Σ' τὴν Λευκάδα πρῶρον στέζει, τῆς Σαπρούς τὴν ὄραχον ἐλέπων.

ΒΙΟΛΑΝΘ.

Διήγημα, (Συέγχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σς.

Συστρατιωτὰί! Ὡς ἄγριοι λύκοι ἐξήλθοσαν γῆς ἀπὸ τὰς καταστροφείας καλῶδες μας διὰ τὰ καταδιώκοντες τοὺς ἀπογνηστὰς τῶν θυγατέρων μας. Ἦ ὀργή μας κατὰ τῶν λευκῶν ἀνδρῶν ἠμῶν τῆς φλογερῆς πυρᾶς. Ἄλλ' ἐφθάσαμεν ἀργά. Δὲν θὰ δὴλέπομεν τὰ ἀγαπήτα μας τέκνα πλέον, ἐνν δύο φίλοι τοῦ "λευκοῦ αἵτου" δὲν ἐφάνεσαν τὸν ἄγριον, ἔβουλον θῶρα καὶ δὲν ἐσω- ζον τὰ χαρίεντα πτερά, τὰ ὅποια εἶναι ἡ χαρὰ τῶν Συσόνων κατέρων, ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν γυπῶν. Τὸ ἔδραμα τῶν φίλων μου εἶναι λευκόν, ἀλλὰ ἡ καρδία των εἶναι ἐρυθρά. Ἦ χεῖρ των εἶναι ἐπιβλητικῶς ἐναντίον τῶν ἰχθύων καὶ ἐν φιλίᾳ ἀνοικτὴ πρὸς ἡμᾶς. Εἶναι ἀδελφοί μας!

Τὴν προσφώνησιν ταύτην ἀπέτινον ὁ "λευκὸς Ἀετὸς" πρὸς τοὺς πολεμιστὰς του, οὗς εἶχε συγκαλέσει εἰς συμβούλιον παρὰ τὴν πυρᾶν τοῦ στρατοπέδου του. Οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν, ἐν οἷς εὐρίσκατο καὶ ὁ Βάλδεμαρ, ἐκάθηγον πύκλω περὶ τὴν πυρᾶν· οἱ δὲ νεώτεροι ἴσαντο ὄρθοι ὀπισθεν. Ἄφ' οὗ ὁ "Αετὸς" ἐκάθησε πάλιν, ἠγέρθη γέ- ρων Ἰνδός, ὅστις ἀνομιέζατο "τὸ αἰματομιμένον Βέλος" καὶ εἶπεν·

— Ὁ ἀρχηγός μας ὠμίλησεν συνετὰ. Ἦ "αὐθροπὴ Ἐλάτη" καὶ ἡ "Φαῖα Ἀρκτος" εἶναι φίλοι μας, εἰ πλέον, εἶναι ἀδελφοί μας. Ἀλλὰ δὲν ἦσαν καὶ πρῶτερον ἀδελφοί μας; Δὲν ἐλά- θησαν ὡς τοιοῦτοι καὶ πρῶτερον παρὰ τὴν πυρᾶν μας καὶ δὲν ἐκάπνισαν μὲ ἡμᾶς τὴν καπνοσφ- ριγγα τῆς εἰρήνης; Καὶ δὲν συνεδέθησαν ἀκόμη στενότερον πρὸς ἡμᾶς, ἀφ' οὗ ἐπὶ δύο συνεζῆτε ἡμέρας ὑπερήσοσαν τὰς θυγατέρας μας κατὰ τῶν ληστῶν, πρῶτον δύο ἐναντίον πάντε, καὶ πάλιν δύο ἐναντίον τεσσαράκοντα; Καὶ δὲν ἔχουσιν καὶ αἶμα ὑπὲρ αὐτῶν; Θὰ λέγεται τοῦ λοιποῦ ὅτι τοὺς πολέμους τῶν Συσόνων διευ- θύνουσι ἄνδρες, μὴ ἀνήγκωντες εἰς τὴν φυλὴν μας; Εἶπον.

Ὁ Βάλδεμαρ ἐνόησεν εἰς τί ἀπέβλεπον αὐτῆ

ἡ πρότασις· ἐπρόκειτο νὰ προσλάβωσι τοὺς δύο Ἐδωρκαίους εἰς τὴν φυλὴν των, καὶ ἐπεθύμει νὰ ἀναβληθῆ ἡ πρότασις αὕτη μέχρις οὗ συνεν- νοηθῆ περὶ τούτου μετὰ τοῦ Ἀξέλ. Αὐτὸ καὶ ἠγέρθη καὶ εἶπεν ἐν μέσῳ θαλαίας συγῆς πρὸς τοὺς συνηγμένους πολεμιστὰς·

— Συσῶνοι! Φίλοι μου! Ἀδελφοί μου! Ἀκούσατε τί θὰ εἶπω καὶ ἀπέφθητε καλῶς ἐπ' αὐτοῖ. Ἰρία τινὰ θὰ εἶπω, τὸ πρῶτον ὡς ἀπέντησιν εἰς ὅσα εἶπον ὁ ἀρχηγός σας, τὸ δευτέρον εἰς ὅσα εἶπον "τὸ αἰματομιμένον Βέλος", καὶ τὸ τρίτον ἀδορυμῆτος. Ὅτις χθὲς ἐπέπεσα κατὰ τῶν ληστῶν καὶ ἐφάνεσαν τὸν ἀρχηγόν των, ἐπαρμένα ἀεζώτικος τὸν θάνατον. Δὲν ἐφοβοῦμην τὸν θάνατον — ποτὶ δὲ εἶδεν ἔχθρος "τὴν αὐθροπὴν Ἐλάτην" τρέμουσαν — ἀλλὰ καὶ δὲν τὸν ἀνεζήτηον. Τίς ἔσσωσεν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ θανάτου; Δὲν ἦσαν αἱ χεῖραι σας; Αὐταὶ ἐμπέδισαν τὰς χεῖρας τῶν ἰχθύων καὶ μὴς παρ- ἔδωκαν αὐτοῦς. Ὅλοι οἱ Ἰνδοὶ εἶναι ἀνδρείοι, ἀλλὰ εἰς τοὺς Συσόνους καὶ αἱ γυναῖκες εἶναι ἤρωες!

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν πολεμιστῶν ἐλαμψαν, καὶ ὁ Βάλδεμαρ ἐξηκολούθησε μετὰ μικρὰν παύσιν· — Τούτο ἀπαντᾷ εἰς τὸν "λευκὸν Ἀετὸν". Τώρα ὁ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ "αἰματομιμένον Βέλος". Ἀνέγνωσα εἰς τὴν καρδίαν του καὶ εἰς τὰς καρ- δίας τῶν ἄλλων πολεμιστῶν — θέλωσι νὰ ἐκ- φράσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς λευ- κούς φίλους. Ἀλλὰ ἡ φαῖα Ἀρκτος" καίτοι πληγωμένη. Οἱ ἀνάι της δὲν θὰ ἐτέρρατον τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης σας; — Ἦ Ἐλάτη" ἔχει δίκαιον, εἶπον πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰνδῶν. Ἄς παρμιείνωμεν!

Καὶ τούτο ἀκόμη προσέθηκε ὁ Βάλδεμαρ. Ἐορτάζουσι οἱ ἄνθρωποι ὅταν αἱ οἰκίαι των πυρ- πολοῦνται; Ἐτοιμάζουσι οἱ ἄνθρωποι γέφυρα ὅταν τοὺς ἀπειλοῦν αἱ ὀδόντες τῆς τίγρης; Τί νὰ κάμωμεν θὰ ν' ἀποφύγωμεν πόλεμον ἐναγίον τῶν λευκῶν ἀνδρῶν, ἦ, ἂν οὗτος ἐκραγῆ, νὰ ὑποστῶμεν αὐτὸν ἐντίμως; Ἦως ὅτου παρῆλθῃ αὐτός ὁ κίνδυνος, ἡ φωνὴ μας θὰ ἀκούεται εἰς τὰ συμβούλια σας, τὸ σπλον μας θὰ κροτῆ εἰς τὰς τάξεις σας, ὡς νὰ εἰμῶθα μέλη τῆς φυλῆς σας. Κατόπιν κάμετε ἕτι ἡ εὐγνωμοσύνη σας ἐμπνεῖται.

Ὁ Βάλδεμαρ ἀπέφυγε νὰ ἐκφράσῃ ὅλας τὰς σκέψεις του, ὅπως μὴ στενωχισθῆ τὸς φίλους μετὰ τὸ αὐθροπῆτος τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ τῆς αὐτοσυνηρήσεως. Κατὰ τὴν ἰδέαν του πόλεμος τῶν λευκῶν ἀνδρῶν κατὰ τῶν Ἰνδῶν ἦτο ἀφραυτός· συνεπεία δὲ τῆς ἀνοήτου τῶν δυνάμεων ἡ πόλεμος οὗτος δὲν ἤδύνατο ἦ ὄ ἀποθῆ καταστροφικῶς διὰ τοὺς Ἰνδοὺς. Ἰδὲ κλόως ἤδύνατο τις νὰ προῖδῃ τοὺς θρούς τῆς εἰρήνης· ἡ παράδοσις τῶν δύο λευκῶν συμ- μάχων των ἦθελε μέναι τὸ μόνον μέσον πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐντελοῦς καταστροφῆς τῆς ἰνδικῆς φυλῆς ἐκ μέρους τῶν αἰμοδόρων Ἀμερικανῶν. Ἐάν λοιπὸν αὐτὸς καὶ ὁ Ἀξέλ προσελαμβάνοντο ὡς μέλη τῆς φυλῆς, ἐξέλειπον ἄνευ ἀνάγκης πάσα ἐλπὶς συμβιβασμοῦ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος καθώρθωσαν ὁ Βάλδεμαρ ὅτι ἐπέδωκεν διὰ τῶν λόγων του, τὴν ἀναβολὴν παντὸς κατεσκευασμένου μέτρου, μέχρις οὗ εὐρεθῆ εἰς ὅσον νὰ ἐξετάσῃ, τὰς συνεπειὰς τῶν τελευ- ταίων συμβάσεων. Οἱ Ἰνδοὶ μετὰ μικρὰν συ- ζήτησιν ἀπεφάσισαν νὰ ἀποσταλείωσιν ἕνα ἐξ αὐτῶν πρὸς τὰ σύνορα ὡς πρόσκοπον, ὅπως πεισθῆ τίνας πρῶτον ὀφείτατο ἀνάγκη ἐν τῇ κατὰ τῶν λευκῶν ἀνδρῶν ἀγῶνι, καὶ συνεπεία τῶν πληροφοριῶν τούτων ληφθῶσι τὰ κατά- ληλα μέτρα.

Τὴν ἐπιούσαν ἤρτατο ἡ ἐπάνοδος καὶ περὶ τὴν ἐσπέρων ἐφίλωσε τὸ μαρὸν σῶμα εἰς τὸ μέ-

ρος, ἔθνα ἔκαιτο αἱ πυρποληθεῖσαι τῶν Συσόνων καλύβαι. Ἐνταῦθα δὲ συνητήθη πρὸς ἕτερον σῶμα τῆς αὐτῆς φυλῆς, τὸ ὅποιον καταδιώξαν τοὺς Μελαμπίους εἶχε καθώρθωσι νὰ κάμῃ λείαν πλοσίαν εἰς τῶα καὶ εἰς ὕπλα. —

Ἦγε παρῆλθει μία ἐβδομὰς μετὰ τὰ συμ- βάντα ἢ ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν. Αἱ καταστροφῆσαι καλύβαι εἶχον πάλιν ἀνιόρθη καὶ τὰ πρόγματα ἔβαινον τακτικῶς. Ὁ Ἀξέλ ἐνωστηλῆστο ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ ἀρχηγοῦ, ὁ δὲ Βάλδεμαρ ἐξήρχετο μετὰ τῶν ἀνδρῶν εἰς θήραν καὶ ἀνέμεναν ἀνο- πομίως· τὰς ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἀμερι- κανῶν εἰρήσεις. Ἦλος ἐφύασεν ὁ ἀποσταλὴς πρόσκοπος καὶ ἔφρασαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἀγα- λίας οὐραρωτέας. Παρὰ τὰ σύνορα ἐπαράτει ἐκατακτος ἐραλισμὸς, καὶ ἔην μέχρι τούδε δὲν ἐγένετο ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἰνδῶν, τούτο ἀπο- δοτιὸν τὸ μὲν εἰς τὴν ἐγνωσμένην ἀνδρίαν τῶν Συσόνων, τὸ δὲ εἰς τὸν φόβον, ὅτι ἀνέκωθεν αἱ Ἐρυθρόδερμοι ἐνεπείουσι εἰς τοὺς λευκοὺς. Ἀλλ' ἦδη ἐπρόκειτο νὰ παρακινήθῃ αὐτῆ ἡ κυβέρνησις τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκ- στρατεῖαν κατὰ τῶν Συσόνων, καὶ οἱ γνωρίζου- τε, ὡς ὁ Βάλδεμαρ, πῶς ἡ κυβέρνησις ἐκείνη πᾶσαν ἐξήτει πρόφρασιν ὄ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν τὰς πλοσίαις θωακὰς, ἢς καταζῶν, δὲν ἤδύνατο ἦ νὰ ἠμυλοήρωσαν ὅτι τοιοῦται ἐκ- στρατεῖα ὄλας τῆς ἐπιτυχίας εἶχε τὰς πιθανό- τητας. Ἦ κατὰ σκοπὸν εἶχε φέρει ἀντίκωπον ἡμιαποσῆμον τινὸς ἐφημερίδος τῆς Κιργινάτης, ἔθνα ἀνεγνωμάτα ὄληρον μακρὸν φέρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐξῆς τίτλον διὰ μεγάλων στοιχείων τετυπωμένον· Ἦμιατρηθὲ σύγχρονοις παρὰ τὰ σύνορα — Ἀνήκουστα κινουρήματα διαπρα- γθέντα παρὰ τῶν Συσόνων — Ἦλέμενος ἐπι- κειμένως κατὰ τῶν Ἰνδῶν. Τὴ ὄληρον τούτο περιεῖχε καὶ τὴν ἐξῆς περιουσίαν·

Ἦρωτικῶμεν νῦν· τί θὰ πρῶξ ἡ κυβέρνησις; Ἦμιατρηθῶμεν ὅτι ἡ ἐνωχὴ τὸ καθῆκόν της ὅτι ἡ ἐνωχὴ ποίος παραλογισμὸς εἶναι, αἱ ἐπὶ αὐτῇ ἡμῶν πρόνοιαι νὰ γίνωσιν ἐν ἀπείροις πεδίοις τῆς μάχης τὸ αἶμά των, ὅπως οἱ ἀπύθνοια αὐ- τῶν ἀποταρῶνται ὑπὸ τρυφῶν θυμῶν Ἰνδῶν καὶ ὄλας παρανομίας τῆς εἰρηκῆς νομῆς τοῦ διὰ τωσούτων ὅμοιον ἀπαπειλῆντας ἐδάφους. Τούτο ἡμῶς προλέγομεν τοῖς ἐν Βασιλευσίν πολιτικοῖς· ἐνν ἠραδύνοισι νὰ λάθωσι ἠραστήρια κατὰ τῶν Συσόνων μέτρον, ἢ πρὸς θυμῆς κατό- κύντες Ἀμερικανῶν ἢ ἀναλλόθωμοισιν ἀφ' ἑαυτῶν τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν θρασέων ἔχθρων· δὲν θὰ ἰσχυρόσων δὲ ἔω; Ἦτον δὲν ἀπο- κρούσασιν ἐντελῶς τὰς βαρβάρους ἐρήδας, αἵτινες παρεμποδίζουσι τὴν ἐλευθέρων τοῦ πολιτικῶ ἀνάπτυξιν.

Εἰς τὰς τομπύδεις ταύτας λέξισι οὐδεμίαν θὰ εἶδεν ὁ Βάλδεμαρ πρῶταγῆν ἐνν δὲν ἐγνώ- ριζε καλῶς ὄληρον αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀμερικανικῶ κοινου ἠδύνατο νὰ ἐξακλήωσιν ἐπιτροπὴν. Ὁ Βάλδεμαρ ὄλεπεν ἐπικειμένον πόλεμον φυλε- τικόν, ἄγριον, πεισματικόν, ὅστις ἐνν δὲν κεί- ληγεν εἰς τὴν ἐντελῆ τῆς ἀγαπῆτης αὐτῆ φυλῆς καταστροφῆν ἢ εἶχεν θυμῶς ὡς ἀποτέλεσμα τῆν ἐκδίωξιν αὐτῆς. Μετὰ μικρὸν, ὄρημον σέθην ἀπεφάσισα νὰ προσπαθῆσῃ μόνος νὰ ὀύσῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τροπὴν ἐνωχικότεραν καὶ πρὸς ἐπί- τεωξιν τοῦ σκοποῦ τούτου οὐδέμιως νὰ φεισθῆ ὄυσίας. Ἄνευ ἀναβολῆς ἐπελήφθη τῆς ἀπο- φάσεως ταύτης καὶ μετέβη παρὰ τῆ Ἀξέλ, ὅπως ἀποχωρήσῃ αὐτὸν ἐπὶ τινα καίριον.

Ἦ πληγὴ τοῦ Ἀξέλ, ὡς εἶπαμεν ἦδη, δὲν ἦτο ἐπικίνδυνος, ἀλλὰ κατὰ τὰς πρῶτας ἡμέρας τραυματικὸς κυρτὸς ἐπελήθη ἀνασῆχῃσε πῶλο- τοὺς περιποιουμένους τὸν τραυματίαν καὶ ὄυσίαι τὴν ὄθαχόνταν, ἦτις ὡς ἀρίστη νοσοκόμος οὐδέ ἐπὶ στιγμῇ ἀπεμακρύνετο ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ Βάλ-

δεμαρ εἰσελθὼν εἰς τὴν καλύβην, ὅπου εὐρίσκατο ὁ φίλος του, εἶδεν αὐτὸν μόνον. Ἦ ὄθαχόντα εἶχεν ἐξέλθει εἰς ἀναζήτη- σιν ἠροσποῦ ὄδατος. Ὁ Βάλδεμαρ ἐκάθη- σεν ἐπὶ δέματος κα- στορίων ὄερμάτων καὶ ἀνέφραεν εἰς τὸν φί- λον του τὰς σοβαρὰς εἰδήσεις, ἢς ἔμαθε, καὶ τὴν ἀπόφρασιν, ἢν συνεπεία τούτων ἐλα- θεν. Ὁ Ἀξέλ μετὰ προσοχῆς τὸν ἤκουεν, ἀλλ' ὅταν εἰσαβλήθη ἡ ὄθαχόντα εἰς τὴν κα- λυβὴν τὰ θλέμματά του ἐστράφησαν πρὸς τὴν νέαν ἀόρην, καὶ ὁ Βάλδεμαρ ἐνοσῶν ὄτι μάτην πλέον πα- ριμέναι τὴν γνώμην τοῦ ἀφρηγμένου Ἀ- ξέλ, εἶπε πρὸς τὴν ὄθαχόνταν·

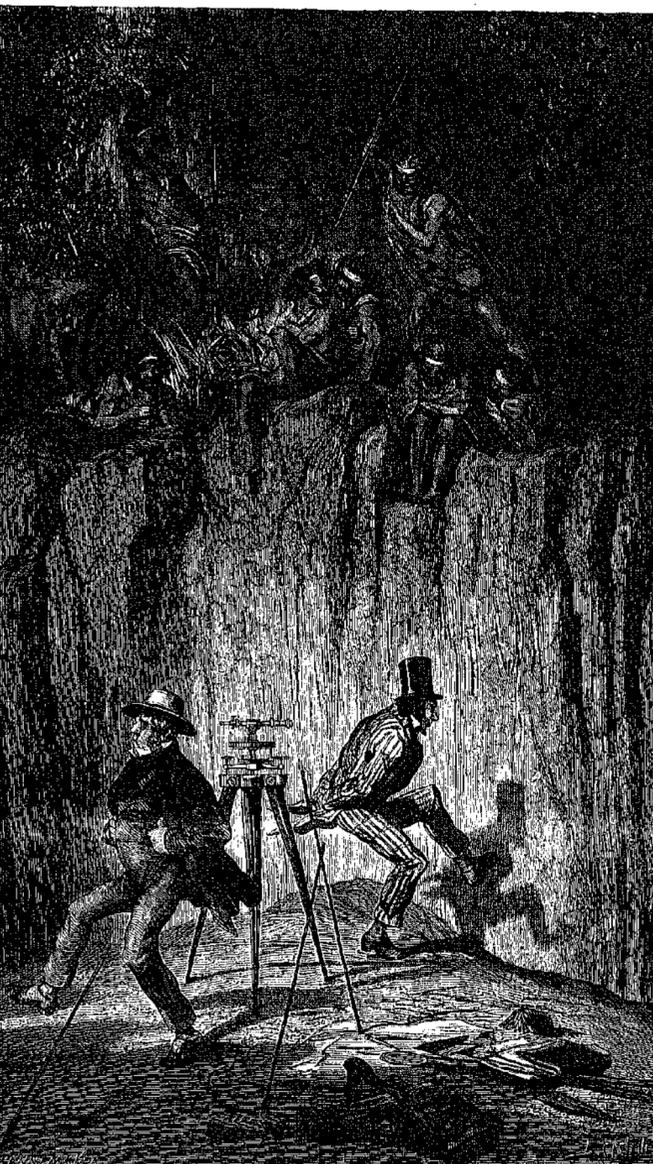
— Θέλει ἡ ὄθα- χόντα νὰ κάμῃ τὴν χάρην εἰς τὴν "αὐ- θροπὴν Ἐλάτην", καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὸν "λευκὸν Ἀετὸν" νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τινας στιγ- μάς ἐνταῦθα; Ἦ νέα ὄναυος μὲ τὴν κεφαλήν, ἔρριψε θλέμμα πλήρες συμ- παθείας μερίμνης πρὸς τὸν ἀσθενῆ καὶ ἐξέλιε τῆς καλύβης ἐλαφρῆ τῆ ποδῶ.

Εἰς τὸν ἀρχηγόν των Συσόνων ἐλθόντα ὁ Βάλδεμαρ ἐξή- γησε τὰ πάντα καὶ πορεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἐπιστάσῃ τὸν ἀ- γῶνα διὰ τομῆρας τινος ἐπιθέσεως. Ἀλλ' ὁ γέρον, ὅστις ἦν δει- οὗ ὁ Βάλδεμαρ ἐξή- γησε τὴν ὄυσίαν αὐ- τῶν φίλων αὐτοῦ Ἰν- δῶν, καὶ μὴ ἀνεγνό- μενος τὴν ὄυσίαν αὐ- τῶν, τῶ παρῆστοσεν ὅτι ἡ οὗτως ἦ ἄλλως ὄ καταστροφικῶς ἀ- γῶν εἶναι ἀφραυτός.

Καὶ ὁ Ἀξέλ δὲ συνεφώνησεν ὡς πρὸς τούτο μὲ τὸν "λευκὸν Ἀετὸν" καὶ εἶπε μετῶν τῶ Βάλδεμαρ γερμανιστί·

— Μὴ ἐπιμένεις, Βάλδεμαρ. Τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ συμπεριέζεται ὄλόκληρος ἡ φυλὴ. Συγκεινηγμένους καὶ σοβαρὸς ὁ Βάλδεμαρ ἀπεχαίρησθε τοὺς δύο ἀνδρας καὶ ἐξήλιξε μετὰ τοῦ "λευκοῦ Ἀετοῦ" τῆς καλύβης, ὅπως ἐτοι- μασθῆ εἰς τὴν ἐπικίνδυνον αὐτοῦ ἀποστολήν.

Ἦ ὄθαχόντα ἐνάθησε πάλιν πλησίον τοῦ Ἀξέλ καὶ τῶ εἶπεν· — Ἦ "αὐθροπὴ Ἐλάτη" ἀνεχώρησε· μετ' ὄληρον καὶ ἡ "φαῖα Ἀρκτος" θὰ ἀναρῆσῃ καὶ ὄ ἀκολουθήσῃ τὸν φίλον.

Ο ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΡΟΣ.

— Ἦ κόρη τοῦ ἀρχηγοῦ ἔχει διάθεσιν ἀπῆ- τρον ὁ Ἀξέλ, καὶ ἀσπεῖται. Ἀγνοεῖ ὅτι ἡ "φαῖα Ἀρκτος" δὲν δύναται ὄ ἀφήσῃ πλέον τὸ στρατοπέδον τῶν Συσόνων; Ἦ νέα ἠρωδίασεν ἐλαφρῶς καὶ εἶπεν· — Ἦ "φαῖα Ἀρκτος" εἶναι ἐλευθέρω νὰ μεταβῆ ὄπου θέλει. Πρὸς τί νὰ μείνῃ πλησίον τῶν Συσόνων; — Ἦ ὄθαχόντα γνωρίζει, παρετήρησεν ὁ Ἀξέλ, ὅτι ἡ παρουσία της εἶναι διὰ τὸν λευκὸν φίλον της θάλασμον, καὶ ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπ' αὐτῆς θὰ ἦτο δι' αὐτὸν θάνατος. Ἦ ἀφελῆς καρδία τῆς νεάνιδος δὲν ἐγνώριζε τὴν προσοχήν. Ἦ θάλασμη ἡ ὄθαχόντα τὴν

ἐνοίαν τῶν λόγων τοῦ Ἀξέλ καὶ ἀπήνησεν μετὰ ὄναρσας ἀ- πλότρητος·

— Νομίζεῖ Ἀξέλ ὅτι ἡ ὄθαχόντα δύ- ναται νὰ ἔσῃ ἢν αὐ- τὸς ἀναχωρήσῃ; Ἦ ὄφρα ἡ κόρη της εὐρωποικῆς ἀπεισο- δείας εἶχον αἴφνης ὄκαλοθῆ ἐνάπιον τῶν ὄφθαλμῶν τοῦ Ἀξέλ· ὁ πρῶτος ἔρωις ἐχρύ- σου διὰ τῆς ἔωρησῆς αὐτοῦ ἀκτίνας τὴν μὲχρι τούδε τοσοῦτου πτωχῆν καὶ κενῆν β- παρεῖν του.

Ὅτις δὲ ὁ Βάλδε- μαρ ἐπέστροφεν ἐκ τῆς ὄδοσπορίας του εἶρε τὸν Νορθῆγον ὡς ἀνεγνωρισμένον μέ- λος τῆς φυλῆς τῶν Συσόνων, καὶ ἔμαθεν ὅτι ἡ ἐπάνοδος του ἐπερμένετο ὄπως ἐ- ορτασθῆ μεγαλοπρε- πῶς ὁ γάμος τοῦ φί- λου του μὲ τὴν ὄφρα- κόρη τοῦ ἀρχηγοῦ. Τὰ σκοτεινὰ νύφη εἰ- χον ὄνακιδασθῆ καὶ ὄδεμα σκέψης ὄλι- θερὰ ἐπεσκέιας τοῦ αὐτοῦ ὄπως μέλλοντος τὴν ἰεάν· διότι καὶ τοῦ Βάλδεμορ ἡ ἀπα- στολή εἶχε λάθει ἔκ- θωσαν ὄκαρ πᾶσαν ἐλ- πίδα αἰσῶν καὶ εἰς αἴρον παρηγορητι- κῆν.

Ἦδη παρὰ τὰ σύ- νορα τῆς ἐπαρχίας Μισσοριῆ συνήρτησεν ὁ Βάλδεμαρ τὰ πρῶ- τα ἀποσπάσματα τοῦ μικροῦ σώματος, τὸ ὅποισ ὁ ὄπουρβὸς τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἦνωμένων Πολι- τηειῶν εἶχε συγκεν- τρώσει κατ' ἀπαίτη- σιν τῆς κοινῆς γνώ- μης κατὰ τῶν Συ- σόνων. Ἀμείως με- τέβη εἰς τὸ στρατό- πεδον τοῦ γέροντος στρατηγοῦ Ἰάκωνος,

καὶ ἔφυγε παρ' αὐτῶ ἄνευ κόπου ἀπερέσεως. Πρὸς τὸν ἐντεμῶν τούτων στρατιωτικῶν ὁ Βάλδεμαρ ἐπεφράσθη ἐλευ- θέρως καὶ ἀπροκαλόπτος, διηγήθη δὲ ἐσχατάς συμβάντα καὶ τὴν ἀνοίκειον διαγωγήν τοῦ φον- νευθέντος στρατηματόρχου. Ὁ στρατηγὸς ἀδόσως τὴν βίαν ἀφήγγισιν μετὰ πολλῆς προσοχῆς, εἶπε· — Δὲν ἔχω ἀφορμῆν, κόριε, ὄ ἀμφισβητήσω τῶν λόγων σας τὴν ἀλήθειαν, καὶ λυσοῦμαι τὰ μέγιστα διὰ τὸ διαπραχθῆν ἀδίκωμα. Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι στρατιώτης καὶ ὡς τοιοῦτος ὄφείλω μὴ ὄφλην εἰς τὰς διατάγας τῶν πρῶταμῶνων μου ὄπα- κοῆν. Ἐπεθύμωσι νὰ μῶθο τὴν γνώμην σας ἐπὶ τοῦ πρακτέου.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικόν μετά εικόνων εκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ·
τῇ 1|13 καὶ 15|27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἑτησία προκληρατικῆ φράγμα 40 (= μάρκαι 32 = βρόβλια 16).
Τιμὴ καταχωρητικῆν ἐξ ἑκατον στίχων φοίνικ. 50.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ· κ. Δημ. Α. Κορμηλίδης, γράφειν "Ἐφημερίδα", ΚΕΦΑΛΑΙΝΑ· κ. Μιχαὴλ Π. Μαντζαβίνος, ΚΕΡΚΙΡΑ· κ. Γ. Νεοχωρολόγος, ΖΑΚΤΗΟΥΣ· κ. Ν. Παπαδόπουλος, ΒΗΛΟΣ· κ. Νικ. Γεωργιάδης, ΠΑΡΟΣ.

ΑΔΕΦΑΝΑΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ ΑΗΤΗΤΟΣ· κ. Πέτρος Σαρδάνης, Βελιουσι-
λετον "Ο Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπάδης, διδασκάλος, ΣΜΥΡΝΗ·
κ. Δεκέτης καὶ Στ. καὶ κ. Φρ. Σαράνης, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ· κ. Σ. Γρίσσο, ἐξ-
δραστής, ΚΑΒΑΛΑ· κ. Α. Γ. Κούβη καὶ Στ. ΣΥΤΤΑΙΝΗ· κ. Σπυρίδων
Γαργαλιάνης, ΙΡΟΣΟΛΥΜΑ· Αἰδων, Λουίτζος Ἀλεξανδρίδης, ΣΑΜΟΣ· κ. Σταμα-
τιάνης, Ἐφεσος τῆς Σαμιατικῆς Βιβλιοθήκης, ΒΗΡΥΤΤΟΣ· κ. Χρ. Χριστοφόρου,
ΚΑΛΥΔΝΙΑ· κ. Ν. Δόσιος.

ΑΗΤΩΣΙΑ καὶ ΔΕΜΠΕΣΟΣ Κόπρον· κ. Π. Δ. Παπαδάκης, ΑΡΑΓΝΑΣ·
κ. Ἰωάννης Πιερίδης.

ΒΟΤΙΚΟΥΒΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστέδης Α. Βουκόβ, ΓΑΛΑΖΙΟΝ· κ. Α. Ι.
Σαφεινόνης, ΙΒΡΑΙΑ· κ. Ἰωάννης Α. Βουκόβ, ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΥΟΥΤΡΕΑΝ·
κ. Δημ. Γ. Μηλιαράκης, ΚΟΡΑΒΙΑ· κ. Νικόλαος Καραβίτης, ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ·
κ. Νικ. Κουκλέλης, ΤΟΥΡΕΒΟΝ· κ. Εἰθάρ. Πεταλός, ΤΟΥΡΝΟ-ΣΕΒΕΡΙΝΟΝ·
κ. Γ. Α. Σαυελλαρίδης.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰάκωβος Μένος, ἐπίτροπος, ΜΟΣΧΑ· κ. Γρηγ. Γ. Ροσσό-
λοφος, ΟΔΗΣΣΟΣ· κ. Θεμιστ. Α. Σολομός, ΤΑΙΡΑΝΙΟΝ· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξάν-
δρος, ΡΟΣΤΟΒΟΝ· κ. Στέφ. Λοβόροφ, ΓΡΕΙΣΚ· κ. Π. Α. Ἀβούτης, ΝΙΧΟΛΑΙΕΒ·
κ. Θεόδωρος Ανακαρόπουλος, ΒΕΡΣΙΑΝΣΚΑ· κ. Νικ. Γ. Τσιτσέλης, ΞΕΜΑ-
ΠΑΙΟΝ· κ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντινίδου, ΚΙΣΝΟΥΒΙΟΝ· κ. Α. Κερκωίνης, ΠΟΥΤΙΟΝ·
κ. Περικλῆς Ν. Κομηλιάδης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Ἰωάν. Α. Παβάνογλου, ΔΙΒΡΗΤΟΥΛ· κ. Γ. Θ. Σκρινός.

ΡΟΥΣΣΕΟΥΚΙΟΝ Βουκαραίας· κ. Σταύρος Χριστοδουλόγος.

ΤΕΡΠΕΣΤΗ· κ. Γεώργιος Γεωργιάδης, ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ· κ. Ἰωάν. Κ. Σταυρίδης.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μπάτσος, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα εἰσὶν δὲν ἐνστατήθησαν ὀριστικῶς ἐπιστάσεις,
οἱ θεουόμενοι δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ ἀπὸ προκαταβολῆς τῆς
ἐτησίως συνδρομῆς, ἀποτινόμενοι εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν
(ELSTER-STRASSE No. 19) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οἰκία ταχυδρο-
μικῆ γραφεῖα, τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἐσπεροῦ συναννοηθίσης περὶ τούτου
μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων. Ἐὰν φά-
λον ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ, ELSTER-STRASSE No. 19. LEIPZIG.

Τὸ εὐλογητικὸν τοῦτο κατ' ἄνωγον εἶναι ἐν τῶν ἀρίστον ἐν Λειψίᾳ, χαίρει δὲ καὶ
ψηφίαν καλὴν ἐν ὅλῃ τῇ Γερμανίᾳ.
Πᾶσα παραγγελία, ἀναγομένη εἰς τὸ εἶδος τῆς εὐλογητικῆς, ἐκτελεῖται προθύμως καὶ
ταχέως. Αἱ τιμαὶ εἰσι συγκαταβατικαί.
Τὸ κατ' ἄνωγον τοῦτο, ἐν ᾧ ἐργάζονται ἀριστοὶ τεχνίται, εἶναι ἤδη ἠρμόμενον πρὸ
25 ἐτῶν, καὶ ἐξέτελεσε πλείστα ὄσα καλλιτεχνικὰ ἔργα ἕκαστον καὶ διὰ διαφόρων γρα-
φικῶν ἐπισημοφῶν καὶ διὰ διδασκαλίας βιβλίων.
Ἡ μακρὸς αὐτοῦ εἶδος εἶναι δι' αὐτὸ ἡ καλλιτέρα σὺστασις.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΟΥ
Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΑΙΝΟΥ

ἀναδέχεται τὴν ταχέαν καὶ κομψὴν ἐκτέλεσιν παντὸς ἔργου
ἐπιστημονικοῦ, εἰκονογραφικοῦ καὶ ἄλλων. Πρὸς δὲ καὶ τὴν
ἐκτόπισιν εἰς

ΤΑΣ ΓΑΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

μετ' ἀρίστης καὶ ἀκριβεστάτης ἐκτελέσεως καὶ ἐπὶ τιμαῖς
λίαν συγκαταβατικαῖς.

EAU DE COLOGNE.

Τὸ ἀριστον καὶ μόνον γνήσιον κατὰ τὰς πρωτοτύπους
συνταγὰς τοῦ ἐφευρετοῦ κατασκευαζόμενον ὕδωρ τῆς Κο-
λωνίας εὐρεῖται παρὰ τῇ Κυρίῳ

ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΙΝΑ
JÜLICHS-PLATZ No. 4
ἐν ΚΟΛΩΝΙΑΙ.

προνομιοῦχον προμηθευτὴ πολλῶν αὐτοκρατορικῶν καὶ βασι-
λικῶν αὐλῶν, κατόχον τῶν μεταλλίων καὶ θρασειῶν πασῶν τῶν
παγκοσμίων ἐκδόσεων. Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀγο-
ραστῶν, ὅτι ἐκάστη φιάλη τοῦ ἀρωματικοῦ τούτου
ὑδατος δέον νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα Johann Maria Farina,
καὶ τὴν διεύθυνσιν Jülich's-Platz No. 4.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ

ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ καὶ ΒΕΡΟΛΙΝΩΙ,

ἐν τῶν γνωστοτέρων χαρτοπωλείων τῆς Γερμανίας, προμηθεύει
χάρτην παντὸς εἶδους καὶ ἔλων τῶν χρωμάτων εἰς τιμὰς συγκατα-
βατικὰς.

Δέχεται παραγγελίας ἐξ ἔλων τῶν μερῶν, ὅς ἐκτελεῖ μετὰ
τῆς μεγαλειτέρας ταχύτητος καὶ ἀκριβείας.

Τιμολόγια καὶ δείγματα πρόχειρα.

BERTH. SIEGHISMUND.

Συντάκτης· Ἀρ. Γ. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλείον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύπος· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΑΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.